

Strašna zver v ljubljanskem kinematografu

Ljubljana, 17. septembra.

Lov na polhe je med Slovenci zelo priljubljen. Že naši pradedje so ga gojili, kar priča stari kranjski zgodovinar Valvazor v svojih knjigah s pripovedkami o podganam podobnih, a vendar zelo okusnih živalicah, ki jih pase sam dolgorepi hudir. Ker se polhi najbolj množijo v tistih letih, kadar bogato obrodi žir, so se tudi v letošnji pomladi preselili polharji, ko je bukev tako bujno cvetela, kakor le redko kako leto, na prijetne jesenske noči. V njihovo razočaranje pa je huda suša bila kriva, da je žir odpadel, še preden je dozorel. In ker ni bilo žira, tudi ni bilo polhov.

Da pa lov na polhe ne pride iz mode, je poskrbel neki navihanec, da se je vršil v kinematografu v Ljubljani. Ker naši filmski operaterji še niso prišli do tega, da bi lov na polhe spravili na platno, marveč so fotografirali šele kačje lovce, ki bodo po vsem svetu zasloveli bolj kakor pravi indijski fakirji, se je predstava lova na polhe odigrala resnično tako-le:

Ko je bila v nedeljo zvečer v Kino Matici predstava in je bila dvorana zopet razsvetljena, je nastal silen vrišč. «Podgana, podgana!» je završalo med publiko in obstali so celo tisti, ki so bili že pri izhodu. Vse oči so bile uprte v živalico, ki se je prehajala po prizidku dvorane, pod ložami prvega nadstropja. «Ni podgana, mlada veve-rica je,» so ugovarjali drugi. Medtem pa se je že pričel lov. S palicami, dežniki in podobnimi predmeti so pričeli preganjati to čudno, za kinematograf neobičajno prikazen. Celo sablja se je zablesketala nad preplašeno živalico. Ali vse zaman, dolgo je niso mogli pogoditi. Veselje in razburjenje je naraščalo, dokler se posebno spret-nemu lovcu ni posrečilo živalico prisiliti, da je skočila z obupnim skokom z več metrov visokega obzidka med množico.

Kakor bi treščil krvoločni lev med publiko, tako so zacvilili. Ona dama, ki si jo je izbrala živalico za žrtev in ji nehote preplašena obsedela na vratu, pa je skoraj omedlela. Nastala je nevarna gneča in le srečnemu naključju se je bilo zahvaliti, da jih niso poteptali več, kakor samo krvoločno žival, v kateri so prirodoslovci in posetniki ljubljanskega ZOA na velesejmu spoznali ubogo paro — polha . . . Ta nesrečni mali kosmatinec je torej nudil Ljubljančanom mnogo strahu in še več napetih prizorov kakor cirkus, kjer so drzni krotilci neustrašeno stopali med razjarjenimi tigri in levi. Tisti pa, ki je polhu pripomogel do poseta kinematografa in je tudi kriv moritve, jo je pravočasno neznanu kam odkuril in ga menda celo oko pravice ne bo moglo izslediti.